

eos nititur extirpare, ut propago vel surculus non supersit, in quem successio exaltationis pateat. Sed post iram infusam preteritis superstitem reformavit.

Sic igitur post parentum meorum memorie celebris in regni sceptro felicitatis tempora in filiorum filios prorogata et sublimitatis¹ in titulum eminentem imperialis fastigii successura in generatione ipsorum gratia consecuta ultra duorum augustorum terminos aliorum, qui antea imperaverant, ampliata ex alto in genus nostrum gravitatem iudicii, quam in priores nobis proximos percussio edidit, in compensationem concessit glorie retroacte de throno potentis iudicis toleramus.

Cuius conversa dextera ad solite benignitatis sinum² nos electum de stirpe palmitem ad restaurationem turbati solatii reservavit et ad derivatum ad nos clamantem titulum restaurandum occupantis nequicia spoliata ultore in eum gladio nobis a deo dato, qui ipsum permisit in aliquo non offensum duorum protervo brachio in sanguinem exerceri.

Et ecce venit redemptor et erexit dominus cornu salutis³ de domo cesarea in puerum omnibus expectantibus speratum⁴, ut qui privati diucius salute, iam longa affecti penuria, senuerunt sub umbra et arido derelicti, eis succurrat resurgens arbor, qui [!] suis eos ramis et frondibus ampliata convertat ad gaudia iuventutis.

Et ut tuis litteris, quas ex parte tua magestati nostre lator presentium noviter presentavit, diligenti animo respondentes de⁵ felici processu nostro devocionis tue desideria inpleremus⁶, per nostros⁷ rescribimus apices seriatim, quod nuper apud civitatem Quirine⁸ super tractatu exaltationis nostre sollempni curia celebrata per illustres principes mar[chionem] Missenensem et Orientalem⁹, langravium Turingie et comitem palatinum¹⁰ et marchionem de Brandenburg, karissimos nostros avum, patrem et patruum, nec non excellentem regem Boemie¹¹, nostrum socerum¹² reverendum, per suum specialem nuncium et sollempnem, nostri honoris et nominis unanimiter promotores, sedente preclara principum et magnatum Germanie comitiva, qui cum eis ad cause nostre presidium convenerunt, ex habundanti animo in promotione nostra accensis propositis, iuramento predicti¹³

1) 'sublilitatis' Hs. 2) 'signum sinum' Hs., das erste durchstr.

3) Luc. 1, 68. 69: 'Benedictus Dominus, quia . . . fecit redemptionem plebis suae et erexit cornu salutis nobis in domo David'. 4) 'speratam' zu 'preparatam' korr. Hs.

5) 'et de' Hs. 6) 'inploramus' Hs. 7) 'nras' Hs. 8) Querfurt. 9) Heinrich der Erlauchte. 10) Albrecht. 11) Ottokar II.

12) 'socrum' Hs. 13) 'patris' muss ergänzt werden.